

Publicerad 2014-10-07 01:24 av lodjuret/seglare

*När du närmar dig en teori brukar du göra det för att den springer ur en röra av känslor som befinner sig i ett tomrum och har behov av att explodera utåt och sprida sig för att kunna expandera med ett visst mått av luftighet*

### **En teori så god som någon**

Själv är du skönt övertygad om att människan hittade på gud för att slippa orka med vetenskapen om att vi är ensamma 'på jorden' och att det är en vetenskap som det skulle vara alltför arbetsamt för själen att leva med

den kunskapen utan att bli tokig av att känna till att det är 'på det viset' och tokig är det inte bra att bli av någon annan anledning än att 'okunskap' stundom är jämförbar med lycka. När människan hittade på gud visste hon

inte om att jorden är en planet vilken rusar fram i 'rymden' med en hastighet av 73.000 kilometer i... har glömt om det är sekunden eller timmen... och hade hon begripit det, att det sker i en bana runt solen så skulle hon med

sitt kläna förstånd och hjärta, kunnat bli tokig eftersom hjärnan ofta skyddar själen från alltför stora portioner vetenskap, kunskap och lycka. För hjärnan är betydligt mera smart än människan i sig inbillar sig att hon är.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten